

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 156. SZÁM

SZOMBAT, 1954 JÚLIUS 3.

ÁRA: 50 FILLÉR

Töltsük meg az ország kamráját

(R. L.) Akármerre járunk a megyében, azt tapasztaljuk, hogy a dolgozó parasztok helyeslik azokat az intézkedéseket, amelyeket a párt javaslatára a kormány hozott a mezőgazdaság fejlesztése érdekében. Egyik gazda baromfiudvarán a szépen gyarapodó jószágot mutatja, a másik új tehén vásárlásáról számol be, a harmadik szavából a szépen növekvő, formás malacok váltanak ki jogos büszkeséget. A dolgozó parasztság tehát saját helyzetének javulásán érzi a kormányprogram éltető hatását és a lehetőségekkel élve minél inkább fejleszteni igyekszik gazdaságát, hogy több áruval jelenhessen meg a szabadpiacon. A piacra felkerülő több áru viszont a bérből élő lakosság, a városi és falusi dolgozók jobb ellátását segíti elő.

Amikor arra terelődik a szó, hogy a további zavartalan termelés, a népjólét emelése, az árak további csökkentése érdekében a parasztságnak kötelességei is vannak az állammal, a társadalommal szemben, akkor a termelők zöme megérti az okos szót és törvénytisztelő hazafihoz méltóan törekszik ennek a kötelességének eleget tenni. Akad azonban számos olyan termelő, aki úgy spekulál, hogy »amíg lehet én forgatom a terményt vagy az árat, amíg az államnak jár, s ha nagyon erőltetnek, majd teljesítem a beadvást«. Jól tudjuk, hogy a kulákok és egyéb ellenséges elemek felől fúj ilyenkor a szél, akik uszítanak a beadás és adófizetés ellen. A kötelességüket zömében becsülettel teljesítők segítségével azonban mindjobban kialakul Csongrád megyében is egy olyan közhangulat az osztályellenesség és a nyomukba szegődött hanyag termelőkkel szemben, amely nem tűri el a törvénytiszteltet a begyűjtést illetően sem. A dolgozó parasztok is mindinkább azon a véleményen vannak: ha a kedvezményeket törvényes rendelkezések rögzítik; ha törvény az, hogy nem szabad bennünket zaklatni, amennyiben eleget tettünk kötelezettségünknek, akkor törvény mindenki számára a beadás teljesítése is. És ahogyan elvárjuk, hogy más törvénytöréstől ellen felépjen az állam, ugyanúgy elvárjuk, hogy a beadási törvényt megsértőket is szigorúan felelősségre vonják. Ez a felelősségrevonás nem is marad el, ahol szükséges. De annak, hogy minden termelő önként, jószándékból eleget tegyen az állam iránti kötelezettségének, nem ez az egyetlen, sőt nem is a fő eszköze. A főszó: a jó szó. A magyar paraszt eszes, értelmes, józan gondolkodású és megérti — ha megmagyarázzák neki —, hogy a beadás teljesítése neki is elsőrangú érdeke, hiszen a városi lakosoknak, az ipari munkásoknak jutó élelem jelentős részét ez fedezi, már pedig az ipari munkásság termeli a parasztság számára az annyira szükséges és nélkülözhetetlen iparcikkeket, a mezőgazdasági eszközöket.

Az utóbbi hetek begyűjtési eredményei azt tanúsítják, hogy a kongresszusi verseny, a szívós, a sokirányú munka, az adminisztratív eszközök alkalmazása (a hátralékosok beadásának 10 százalékos felemelése, szükség esetén foglalat vagy végrehajtás a beadási kötelezettség erejéig stb.), valamint a politikai munka most hozza meg gyümölcsét. A megyében növekedik sertésből, marhából, tojásból, baromfiből és tejből az egy napi begyűjtés. Amíg egy-másfél hónappal ezelőtt naponta a begyűjtési terv csupán 0,8—1 százalékkal emelkedett most naponta másfél-két százalékkal is emelkedik, sőt nem ritka a napi három százalékos emelkedés sem. Ennek következtében például a félévi szerződéses begyűjtési tervet 128 százalékra, míg a beszolgáltatás féléves tervét 75 százalékra teljesítette Csongrád megye. Júniusban viszont a havi terv teljesítése minden cikkből felül van a száz százalékon.

Szép, hogy Csongrád megye végre a begyűjtésben is elindult azon az úton, ami által elfoglalja a megyék versenyében az első helyek egyikét, de még ehhez igen messze állunk. Hiszen tervteljesítésről csak akkor beszélhetünk, ha minden termelő egyénileg, minden termelőszövetkezet, állami gazdaság, község, város, járás és megye minden cikkből részleteiben is teljesíti a begyűjtési tervet. Sőt számos területen lehetőségünk van arra, hogy megelőzzük a tervnapot, hiszen például csupán Deszken már 75 termelő egész évre eleget tett sertés-, vágómarha-, tojás- és baromfi-beadási kötelezettségének.

Különösen lehetőségünk van a tejbegyűjtés fokozására, hiszen az idén bőségesen kapnak nedvűs takarmányt a tehének és jelentősen növekedik a tejhozam. Eddig a tejbeadást havonta kellett teljesíteni, de újabb rendelkezés szerint lehetőség van arra, hogy a termelők előre is teljesítsék ezirányú kötelezettségüket. Mégis, mit tapasztalunk? Azt, hogy például Gyálárétn Ábrahám Antal — akinek tavalyról is 230 liter tejbeadási hátraléka van —, az idén se nagyon töri magát. De annál inkább azért, hogy minden áldott nap Szegedre hordja azt a tejet is, ami az államnak jár. Ilyen példát még számosat említhetnénk. Pedig azt az embert, aki kibújik az arányos teherviselés alól, sohasem becsülte valami sokra a dolgozó parasztság, s ma sem becsüli, s ráadásul nemcsak embertársaival, de a törvényekkel is szembekeverült. Az az ember érdemel megbecsülést, aki nemcsak földjét, udvarát, házatáját tartja rendben, de a beszolgáltatással, adófizetéssel sem hátralékos.

Megyeszerte mind nagyobb erővel kezdődik meg az aratás. Most, ezekben a hetekben töltik meg nemcsak a termelők magtárait, de a »közösség nagy kamráját«: az állami raktárakat is, hogy egész éven át bőségesen jusson izes kenyér minden család asztalára. Eddig is sok termelő fogadta meg, hogy a gép farától az államnak járó gabonát szállítja elsőként az átvevőhelyre. Ezt írja elő az elnöki tanács törvényerejű rendelete is, amikor kimondja, hogy a beadás teljesítésére »a gabonaféléket (búza, rozs, árpa, zab) a cséplőgéptől azonnal a begyűjtőhelyre kell szállítani«.

A kormányprogram széleskörű szabadpiaci értékesítési lehetőséget biztosít minden termelő számára, csupán egyetlen feltételt köt ki: előbb a beadást teljesíteni kell. Ezzel a termelők elvetik a beadás gondját-baját, nyugodt lélekkel, emelt fővel mondhatják: megtettem kötelességem. Ennél az érzésnél viszont becsületes ember számára alig van nagyobb öröm.

A MAI SZÁMUNKBÓL:

A szép és jó cipők gyára

A vasárnapi repülőnap műsora

Déldátmutató fiatalok

Balla Sándor esztergályos

Sokféle gépalkat-részt javítanak a Vas- és Fémipari Szövetkezetben. A megye minden részéből hoznak ide az üzemek, a gépállomások munkáit. Jó híre van a szövetkezetnek.

Balla Sándor DISZ fiatal egy a szövetkezet jó munkásai közül. Esztergályos, — mégpedig a javából. Már önálló segéd, pedig alig lehet több húsz esztendőnél. Ott szabadult a szövetkezetben 1951-ben. Akkor még a gyerekek közé sorolták, ennek ellenére úgy dolgozott az esztergagépen, hogy öröm volt nézni. Most selejtmentes munkát végez. Századmilliméter pontos-sággal állítja be az esztergakést. Így azután a megmunkált darab nem lesz hibás.

A sokféle gépalkat-rész között szép számmal akad traktor- és cséplőgéprész ebben az időszakban. Ezek a legsürgősebb munkák. Nem kis dolog gyorsan és hi-

ba nélkül elkészíteni őket. Balla Sándor azért győzi. Ezt június 127 százalékos átlagteljesítménye is mutatja, és ami a fő, munkájában selejt egyáltalán nem volt.

A Szegedi Textilművek versenyre hívta a megye üzemait augusztus 20 méltó megünneplésére

További fejlődésünk alapfeltételeként pártunk III. kongresszusa meghatározta a népgazdaság minden területén az önköltségek csökkentését, a termelékenység emelkedését, a pazarlást megszüntetést, a minőség javítását feladatokat. Ezek megvalósítása érdekében augusztus 20-a tiszteletére a Szegedi Textilművek dolgozói vállalják, hogy III. negyedévi tervüket 1,5 százalékkal teljesítik túl, ugyanakkor vállaljuk:

1. Az anyaggal való takarékoság érdekében a nyersanyagkihasználást az előírttal szemben 0,2 százalékkal túlteljesítjük. Ez 30.000 forint értékű megtakarítást eredményez.
2. A pazarlás megszüntetése érdekében a gyűrűsfonóban keletkezett hulladékokat az elmúlt év III. negyedéhez viszonyítva 19 százalékkal csökkentjük. Ezzel 47 ezer forint megtakarítást érünk el.
3. A feldolgozási költséget az első negyedévhez viszonyítva 33 ezer forinttal csökkentjük.
4. Olyan minőségi munkát végzünk, hogy az üzem cím elnyerésére megállapított szintnél jobb eredményt érjünk el.

Dolgozók szociális és kulturális

helyzetének megjavítása érdekében vállaljuk, hogy:

1. A tervezett teljesen ingyenes gyermeküdítést 25 százalékkal túlteljesítjük.
 2. A nyári meleg alkalmával dolgozóinkat naponta hűsítő itallal látjuk el.
 3. Különböző kulturális célokra a most következő negyedévben tízezer forintot fordítunk.
- Dolgozóink felajánlása alapján történt üzemi vállalkozásunk az alábbi módszerek segítségével akarjuk teljesíteni:
1. Az üzemünkben már régebben bevezetett önálló műhelyszámolás értékelésére megtanítjuk az alsó műszaki kádereket is szeptember 30-ig.
 2. Pártalapszervezeteink, szak-szervezetünk és DISZ alapszervezeteink vezetői vállalják, hogy az önálló műhelyszámolás értékelésének módját megtanulják, hogy a gazdasági ellenőrzést hatékonyabbá tehessek.
 3. A gyűrűsfonóban bevezetett Burevesztnyik-féle mozgalmat, amely a géppel dolgozók teljesítményeit az önköltségek csökkentésére, a takarékoskosságra és minőség tükrében egyénileg forint értékben vizsgálja

— megismertetjük dolgozóinkkal, megtanítjuk őket arra, hogy saját maguk és dolgozó társaik eredményeit helyesen tudják értékelni. A vállalkozásunk ezt a pontját november 7-ig teljesítjük.

4. A III. pártkongresszus határozatainak megvalósítását üzemünkben úgy tudjuk kellően elősegíteni, ha felhasználjuk az önálló műhelyszámolás módszerét s ennek egyénenkénti értékelésére megtanítjuk dolgozóinkat is. Felhívjuk Csongrád megye üzemait, helyi adottságaik szerint csatlakozzanak a mi mozgalmunkhoz.

A Szegedi Textilművek tervosztályának dolgozói szívesen bocsájtják tapasztalataikat a mozgalomhoz csatlakozó vállalatok részére, hogy ezzel is elősegítsük annak eredményes elterjesztését, gyakorlati felhasználását.

Péter Szilveszter
párttitkár,
Hévízi Jánosné
üb. elnök,
Geldrich Károly
DISZ-titkár h.
Nagy Sándor
igazgató h.

Aratnak a szegedi Alkotmány tsz-ben

Elcséplélik már a réti csenkeszt

Vadonatúj cséplőgép bűgött a szegedi Alkotmány termelőszövetkezet központi tanyájának tágas udvarán. A réti csenkeszt — nagyszárú, magot hozó növényt, fűféléseket — cséplétek. A dorozsmai gépállomástól jöttek a gépekkel: a fiatal, mindig vigkedvű Gaál Mihály, a cséplő kezelője, az öszi halántékú Lippai Géza szerelő, Sárközi István pedig a cséplőt meghajtó erőgép, a traktor kezelője.

A zsákokba ömlött a réti csenkesz magja. Jó haszonhoz jutnak belőle a szövetkezetiek, mert a csenkeszmag mázsájáért 1200 forintot kapnak.

A cséplőhöz gyorsan fordult kocsival Szabó János és a 70 év körüli Bedő Dezső bácsi. Jókedvűen adogatták a csenkeszt kékkel a géphez. A kévevágó Selmeczi János is fűgőn dolgozott, akárcsak Bálint András, az etető. A két rudas: Lux Jakab és Bánfi Imre hordta a szalmát.

Igaz, nem kenyérgabonát cséplétek, — de mégis cséplétek. Szabó János, az egyik fogatos is nézte a cséplőgép munkáját és odafordult Nagy Sándor elvtárhoz, a tsz elnökéhez:

— Sándor, úgy igyekezzünk, hogy mi cséplőjünk legelsőnek, s Szegeden mindenkit megelőzve mi adjuk az első gabonát a hazának... Én aztán, ha lejön a gépen a zsákokba a gabona, szépen feldíszítem a kocsit, kipucolom a löszerszármakat, feldíszítem a lovakat, s aztán úgy indulok el az »élettel« teli zsákokkal a raktárba.

Az elnök bólintott rá és persze, hogy helyeselte.

Még a réti csenkeszt cséplétek, amikor megkezdtek az őszi árpa

aratását. Legelsőnek, vagy tán legelsőnek is Szeged vidékén.

Ott arat a földön hajnal 4-től Vencel József és Csonka Vince is. Az élesre fent kasza széles rendet vág. Vencel József után a markot nevető szemű lánya, Erzsi szedi. Ő szeretettel, gondnal öleli magához a kalászkodat. De minden kaszás, marokszedő és kötő nagy gondnal végzi munkáját. Kemény, derékfájdító munka az aratás. De mégis ünnepélyes és túlzás nélkül mondható, hogy vig is. A piros fejkendő, tarkaruhás Rácz Erzsi, a fiatal néha még dudorász is, amint a kötelet teregeti, hogy be tudják kötni kékbe a gabonát.

S mily' nagy öröm, jó lesz a termés. Súlyosak a kévek. Nagy Sándor elvtárs, a tsz elnöke mondja:

— Az árpank holdanként ingyen csak megadja a 10 mázsát. A búzánk — s nevet, derül — az is szépen fizet. Van olyan táblánk, amelyiknek holdja 12 mázsát ad. De általában búzából is tízmázsás termést várunk minden hold után.

Nem kis feladat a 141 hold kalászos learatása. Tíz kézi kaszás vágja a rendet. De a gépek is segítenek. Jön az aratógép a dorozsmai gépállomástól. De a tsz-nek is van saját aratógépe. Arassanak is

géppel minél többet, amennyit csak lehetséges, az Alkotmány tsz-ben is. Mert így a kézi erők még inkább jobban megművelhetik, gyommentessé tehetik a földet. Az elnök meséli el, hogy az aratással, ha esős nem lesz az idő, egy hét alatt készen lesznek.

Amint az aratóktól indulunk a központi tanyaház felé, beszél a szövetkezet életéről Nagy Sándor elvtárs, az elnök. Bölcsődjükben hétfőtől egészen szombatig, nappal és éjszaka ott lehetnek a gyerekek. Szeretettel, gondnal vigyáznak rájuk. A nyári nagy munka idejére üzemi konyha is lesz a tsz-ben.

Látják és figyelik a tsz gabonáját azok is néhányan, akik összelelték. Miklós Sándor és a felesége is járt a napokban a szövetkezetben. »Ha visszajönnék, visszavennének-e?« — ezt kérdezték. Makó Pál, Terhes Albert is lényegében ezt tudakolta. S a becsületes, munkaszerető tagokat, akik ősszel kiléptek és most visszahúzza őket a szívük — visszavesszik. Szeretettel befogadják őket.

... Aratnak az Alkotmány tsz-ben, hogy legyen kenyér és kalács,

(m. s.)

A Tisza és a Maros töltéseiről mintegy ezer vagon szénát kaszáltak már Csongrád megyében

A bőséges esőzések hatására a csongrád megyei rétekről és legelőkről a tavalyinál másfél-két mázsával több, holdanként 12—13 mázsá fűtermést takarítanak be. A nagymennyiségű szénatakarományt

csaknem mindenütt kazalba rakták már.

Okulva az elmúlt évi takarmányhiányon a termelőszövetkezetek és az egyéni dolgozó parasztok a Tisza és a Maros töltéseiről mintegy 950 vagon szénát kaszáltak.